

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2006 r. — JAKO-O przeciwko OHIM — P.I. Fashion (JAKO-O)

(Sprawa T-220/06)

(2006/C 249/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: JAKO-O Möbel und Spielmittel für die junge Familie GmbH (Bad Rodach, Niemcy) (Przedstawiciel: adwokat E. Bertram)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: P.I. Fashion B.V. (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 14 czerwca 2006 r. (sprawa R 1178/2005-2);
- odrzucenie sprzeciwu nr B 553695 wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 2395564;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „JAKO-O” dla towarów i usług należących do klas 3, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 28, 39 i 41 (mydła, środki perfumeryjne, olejki eteryczne, kosmetyki) — zgłoszenie nr 2395564.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: P.I. Fashion B.V.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy „LAGERFELD JAKO” dla towarów i usług należących do klasy 3.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w zakresie dotyczącym zakwestionowanych towarów.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/09.

Skarżąca twierdzi, że wcześniejszy znak towarowy i zgłoszony znak towarowy nie wykazują ani fonetycznego ani wizualnego ani koncepcyjnego podobieństwa, i w związku z tym nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w rozumieniu wymienionego wyżej artykułu. Zdaniem skarżącej prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd zmniejsza również renoma, jaką wśród przeciętnych konsumentów cieszy się element LAGERFELD, który należy postrzegać jako element dominujący znaku.

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji

(Sprawa T-222/06)

(2006/C 249/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności memorandum Komisji Europejskiej, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej z dnia 6.06.2006 r. nr 04673 - Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach - dotyczącego wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Ref. Program DOCUP Piemont (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 007)
- stwierdzenie nieważności wszelkich wcześniejszych aktów związanych lub wydanych na jej podstawie i obciążenie Komisja kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty w tej sprawie są zbliżone do przywołanych w sprawie T-345/04 Republika Włoska przeciwko Komisji (¹)

(¹) Dz.U. C 262, z 23.10.2004, str. 55